

UITSpraak 20 – 415

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam] te [plaats], appellant,

tegen

het Bestuur van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 11 augustus 2020 heeft de facultaire Examencommissie [X] namens verweerder aan appellant een negatief advies gegeven over de voortzetting van de bacheloropleiding [X] (hierna te noemen: “de opleiding”), waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek een afwijzing is verbonden.

Op 29 september 2020 heeft appellant tegen dit besluit administratief beroep aangetekend.

Op 5 oktober 2020 heeft de BSA-Commissie laten weten dat er door appellant voor het studiejaar 2019-2020 geen hinderverklaring is aangevraagd.

Verweerder heeft het College laten weten dat is onderzocht of een minnelijke schikking tussen partijen mogelijk was. Een minnelijke schikking is niet bereikt.

Op 15 oktober 2020 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is op 4 november 2020 behandeld tijdens de online hoorzitting van een kamer uit het College, waar appellant en verweerder, vertegenwoordigd door [naam], voorzitter van de Examencommissie, aanwezig waren. De behandeling van het beroepschrift is aangehouden.

Op 11 november 2020 heeft de Examencommissie een reactie gegeven.

**Uitspraak
20-415**

Blad 2/8

Op 16 november 2020 heeft de studentendecaan een hinderverklaring afgegeven.

Op 19 november 2020 heeft de Examencommissie aan appellant laten weten het bestreden besluit te handhaven.

De behandeling van het beroep is voortgezet op de online hoorzitting van 9 december 2020, waar appellant en [naam] aanwezig waren. Verder waren aanwezig [X], Student Support Service. Na afloop van deze zitting heeft het College de behandeling van het beroep wederom aangehouden.

In januari 2021 heeft appellant aan tentamens kunnen deelnemen. Op 9 maart 2021 heeft hij aangegeven dat hij bij het maken van twee van die tentamens ernstige technische problemen heeft ondervonden.

Het College heeft de behandeling van het beroep voortgezet op de online hoorzitting op 19 maart 2021. Bij deze zitting waren appellant, [namen] aanwezig.

Overwegingen

1 – Het standpunt van verweerder

Bij besluit van 11 augustus 2020 heeft verweerder een negatief bindend studieadvies gegeven aan appellant. Op dat moment heeft hij binnen de opleiding 5 studiepunten behaald. Voor appellant geldt een BSA-norm van 45 ECTS. Verweerder had hem voor het studiejaar 2018-2019 een uitgesteld advies gegeven. Appellant had op dat moment eveneens slechts één tentamen met succes afgerond en daarmee slechts 5 ECTS behaald. Hij moest daarom in het studiejaar 2019-2020 nog 40 ECTS behalen om aan de BSA-norm van 45 ECTS te voldoen.

Appellant heeft gedurende het eerste semester van collegejaar 2019-2020 zonder succes de [X] taaltoets afgelegd en heeft daarna aan geen enkel ander tentamen deelgenomen. Daarom heeft verweerder aan hem een negatief advies gegeven en daaraan een afwijzing verbonden. Appellant heeft in het collegejaar 2019-2020 geen gehoor gegeven aan de oproep om bij de studieadviseur langs te gaan om zijn studievoortgang te bespreken. Niet blijkt van een afspraak die met de studieadviseur is gemaakt om maar één vak per tentamenblok te doen. In januari 2020 is appellant opnieuw opgeroepen voor een gesprek met de studieadviseur, maar hij heeft daaraan geen gehoor gegeven.

Op 8 april 2020 heeft de studieadviseur hem aangeraden om contact op te nemen met de studentendecaan om eventueel een hinderverklaring te verkrijgen. Er is voor appellant geen hinderverklaring afgegeven door SOZ. In oktober 2020 heeft

**Uitspraak
20-415**

hij, hangende de beroepsprocedure, wederom niet deelgenomen aan de twee propedeuse-tentamens.

Blad 3/8

Volgens verweerder zien de omstandigheden die appellant thans aanvoert in zijn beroepschrift op de periode van na de uitbraak van Covid-19 en geven deze geen verklaring voor het feit dat hij in het eerste semester van afgelopen collegejaar geen enkel tentamen heeft afgelegd. Daarom is er volgens verweerder voldoende duidelijkheid om een oordeel te geven over de (on)geschiktheid van appellant voor de opleiding. Verweerder is van oordeel dat het niet aannemelijk is dat appellant met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden de studie binnen een redelijke termijn zal kunnen afronden.

Op 19 november 2020 heeft verweerder het College laten weten dat de hinderverklaring van 16 november 2020 geen aanleiding geeft om het besluit te herzien. Volgens de hinderverklaring was appellant in de periode van 1 september 2019 tot 16 maart 2020 zeer gehinderd (circa 33 %), van 16 maart 2020 tot 1 juni 2020 ernstig gehinderd (circa 50 %) en van 1 juni 2020 tot 1 september 2020 zeer ernstig gehinderd (circa 75 %) bij het verrichten van studieprestaties. Ondanks het feit dat verweerder er begrip voor heeft dat appellant ernstige hinder heeft ondervonden bij het studeren, dekt de afgegeven hinderverklaring niet het tekort aan ECTS; appellant heeft immers in de betreffende studieperiode in het geheel geen resultaten behaald. Ook verschoont dit niet het gegeven dat appellant niet op 23 oktober 2020 en 26 oktober 2020 heeft deelgenomen aan de tentamens [X] en [X]. Daarom blijft verweerder bij zijn oordeel.

Appellant heeft in januari 2021 deelgenomen aan drie tentamens. Voor het vak [X] heeft hij een 6 behaald, voor het vak [X] een 4, en ook voor het hertentamen van het vak [X] haalde hij een 4. Voor het vak [X] en de taaltoets haalde hij geen resultaat. Dit geeft verweerder geen vertrouwen dat appellant de studie binnen een redelijke termijn zal afronden. Bij de taaltoets hebben zich weliswaar technische problemen voorgedaan, maar er is door appellant niet verzocht om extra tijd om de toets te maken.

2 – De gronden van het beroep

Appellant is het niet eens met het besluit van 11 augustus 2020. Hij heeft in het studiejaar 2019-2020 te maken gehad met medische en persoonlijke omstandigheden die hem bij de studie hebben gehinderd. De beperkingen die de Corona-crisis met zich brengt, hebben vanwege die persoonlijke omstandigheden op hem een extra grote impact gehad.

**Uitspraak
20-415**

Blad 4/8

Door medische omstandigheden ondervond appellant al vóór de uitbraak van de Corona-crisis hinder bij het studeren. Door de Corona-uitbraak zijn ook zijn steunpilaren weggevallen, te weten zijn medicatie, de studie-faciliteiten en persoonlijke begeleiding door een buddy. Daardoor is zijn medische situatie verslechterd.

Appellant kan, mede door zijn thuissituatie, thuis niet goed studeren. Met het gebruik van medicatie probeert hij in een rustige omgeving zoals de [X] of de [X] te [X], studeren. Hij had daarbij psychologische begeleiding. De medicatie was tijdens de lockdown-periode wegens Corona voor hem beperkt beschikbaar. Daardoor heeft hij niet kunnen deelnemen aan de online-tentamens. Door zijn medische situatie heeft hij moeite met het maken van online-tentamens. Hij zou graag in de gelegenheid worden gesteld om de tentamens schriftelijk af te leggen.

Appellant heeft bij het maken van twee tentamens in januari 2021 ernstige technische problemen ondervonden. Het tentamen [X] kon hij niet openen via ANS en ook bij de taaltoets ging het mis. Bij het vak [X] ondervond hij ook technische problemen, maar dat tentamen heeft hij wel kunnen afronden. Hij was daardoor uit zijn doen en dit veroorzaakte stress. Gezien zijn medische toestand ondervindt hij daarvan extra hinder. Bij het laatste tentamen ging het mis, omdat zijn laptop crashte. Dat was een verouderd model uit 2013. Voor een volgend tentamen kan hij de laptop van zijn broer gebruiken.

Ter zitting benadrukt appellant nogmaals dat deze studie heel belangrijk voor hem is. Hij wil iets blijven doen, want anders is hij bang dat hij weer in een depressie raakt. Het gaat de laatste tijd volgens hem juist beter. Hij had de tentamens goed voorbereid. Het was de eerste keer dat hij digitaal een tentamen moest maken. Daarbij ondervindt hij last omdat hij de tekst niet kan onderstrepen. Tijdens het maken van het tentamen werd hij er ook mee geconfronteerd dat hij niet meer kon terugbladeren in het tentamen. Daardoor werd hij verrast en dat bracht hem uit zijn doen. Hij is op zoek naar werk, maar dat is nu in deze tijd zeer lastig. In april heeft hij een intakegesprek met een psycholoog/psychiater.

Ter zitting geeft appellant aan open te staan voor andere vormen van onderwijs, zoals module-onderwijs of certificaatonderwijs. Hij wil daarbij wel graag geholpen worden, maar weet niet of dit consequenties heeft voor zijn studieschuld. Het komt volgens appellant enkel door de technische problemen dat hij niet in staat is geweest om voor alle tentamens een voldoende te halen. Hij weet zeker dat hij in staat is om de opleiding met goed resultaat af te ronden.

**Uitspraak
20-415**

3 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Blad 5/8

Appellant heeft in het studiejaar 2018-2019 in totaal 5 ECTS behaald voor het vak [X] van de [X]. Hij heeft daarmee niet voldaan aan de binnen de Universiteit Leiden geldende BSA-norm van 45 ECTS. Verweerder heeft hem voor dat jaar een uitgesteld BSA gegeven, waardoor hij zijn studie in het studiejaar 2019-2020 mocht voortzetten. In dat studiejaar heeft appellant 0 ECTS behaald.

Appellant heeft een hinderverklaring van 16 november 2020, waarin staat dat hij door persoonlijke omstandigheden in het studiejaar 2019-2020 in de periode 1 september 2019 tot 16 maart 2020 zeer gehinderd, 16 maart 2020 tot 1 juni 2020 ernstig gehinderd en van 1 juni 2020 tot 1 september 2020 zeer ernstig gehinderd is bij het verrichten van studieprestaties. Volgens verweerder heeft appellant met de hinderverklaring weliswaar aangetoond dat er sprake is geweest van persoonlijke omstandigheden die hem bij het studeren hebben gehinderd, maar dat deze verklaring het tekort aan studiepunten niet kan opheffen.

Het College heeft appellant naar aanleiding van de zitting van 9 december 2020 in de gelegenheid gesteld om in samenspraak met de studieadviseur en de studentendecaan te bezien hoe hij kan deelnemen aan de tentamenronde in januari 2021, zodat hij verweerder kan laten zien dat hij 'het kan'. Door deze tentamens te maken met gebruik van alle benodigde speciale voorzieningen, moest appellant gelegenheid krijgen om aannemelijk te maken dat hij bij eerdere tentamengelegenheden inderdaad onevenredig extra gehinderd is geweest door de omstandigheden die voortvloeien uit de lockdown. Tussen partijen is nader afgesproken dat er door appellant in januari 2021 vijf tentamens zouden worden gemaakt: [X], [X], [X], [X] en de taaltoets. Door de studentendecaan zijn aan appellant voorzieningen aangeboden, waaronder een locatie waar hij het tentamen zou kunnen afleggen, zodat dat niet thuis hoefde. Appellant heeft van deze geboden voorzieningen geen gebruik willen maken, omdat zijn thuissituatie zijns inziens zodanig verbeterd was dat hij de tentamens vanuit huis kon maken.

Door appellant is maar voor één van de vijf tentamens een voldoende behaald. Tijdens de zitting is door appellant aangegeven dat hij kampte met technische problemen als gevolg van een slecht werkende internet-verbinding thuis en een verouderde computer.

Het College heeft alle begrip voor de persoonlijke omstandigheden van appellant, waaronder ook zijn medische situatie, en kan zich goed voorstellen dat deze omstandigheden afzonderlijk én in onderlinge samenhang bezien het voor hem lastig maken nominaal te studeren. Ook kan het College zich voorstellen dat de beperkingen als gevolg van de Corona-pandemie, waaronder de sluiting van de faculteit en van de bibliotheken, grote gevolgen hebben gehad voor de

**Uitspraak
20-415**

Blad 6/8

studiemogelijkheden van appellant. Gelet daarop heeft het College dan ook de eerdere zittingen aangehouden om appellant in de gelegenheid te stellen in samenspraak met de studentendecaan maatregelen te treffen om aan verweerder te kunnen laten zien dat hij – ondanks zijn persoonlijke omstandigheden en medische situatie – in staat is de opleiding binnen redelijke termijn met goed resultaat af te ronden. In dat kader is ook de vraag ter sprake gekomen of appellant op een aangepaste wijze de tentamens zou kunnen voorbereiden en afleggen. Door de studentendecaan is ter zitting aangegeven dat appellant van die mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt en dat hij heeft aangegeven dat hij in staat was om thuis te studeren en thuis de tentamens online te maken. Dit bleek helaas tijdens de tentamenperiode toch anders te zijn.

Vastgesteld moet derhalve worden dat appellant er zelf voor heeft gekozen geen gebruik te maken van de faciliteiten die hem zijn geboden om hem, rekening houdende met zijn persoonlijke omstandigheden en medische situatie, in staat te stellen deel te nemen aan de tentamens en de negatieve gevolgen als gevolg van de Corona-pandemie te beperken. De redenen die appellant daarvoor ter zitting heeft gegeven, overtuigen het College niet. Het College acht veeleer aannemelijk dat appellant zijn vermogen om de tentamens met goed gevolg af te leggen te optimistisch heeft ingeschat. Met verweerder heeft het College er op dit moment dan ook geen vertrouwen in dat appellant de komende jaren wel in staat zal zijn om, ondanks zijn persoonlijke omstandigheden en medische situatie, voldoende studievoortgang te maken. Daarbij heeft ook meegewogen dat appellant op dit moment nog in afwachting is van een intakegesprek voor de behandeling van zijn medische situatie.

Zoals ook ter zitting al is aangegeven, is het College van mening dat appellant er verstandig aan doet om eerst aan zijn herstel te werken en te bezien of hij op een andere wijze onderwijs kan volgen. Te denken valt hierbij bijvoorbeeld aan modulair onderwijs op contractbasis, dat niet de volledige studielast van een voltijds studieprogramma met zich meebrengt. De studentendecaan heeft ter zitting aangeboden om appellant hierbij op weg te helpen. Ook kan de studentendecaan, dan wel de studieadviseur, appellant behulpzaam zijn bij het ondernemen van stappen met betrekking tot de studieschuld. Daarbij wordt opgemerkt dat het appellant vrij staat om de Examencommissie te verzoeken om hem vervroegd weer in te schrijven, bijvoorbeeld als zijn medische behandeling aantoonbaar goede voortgang laat zien en hij kan laten zien weer te kunnen studeren.

Dit leidt het College tot het oordeel dat verweerder zich in de gegeven omstandigheden terecht op het standpunt heeft gesteld dat er op dit moment onvoldoende vertrouwen bestaat dat appellant de opleiding [X] binnen redelijke termijn zal kunnen afronden. Het College is niet gebleken van feiten of

**Uitspraak
20-415**

Blad 7/8

omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden. Het beroep is daarom ongegrond. Dit betekent dat het bestreden besluit in stand blijft en appellant de bacheloropleiding [X] aan de Universiteit Leiden niet kan voortzetten.

**Uitspraak
20-415**

Blad 8/8

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon, (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, M. Heezen LL.M, dr. J. Nijland en E.L. Mendez Correa BA (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: